

når man savner realoplysninger, og undertiden nærmer nogle af tolkningerne sig det rene gætværk eller overfortolkning. Enkelte steder nærmer analyserne sig »smalltalk«, hvor det er banaliteter, der berettes om.

Der eksisterer ikke mange bøger af denne type, og bogen er værdifuld både som billedanalyse og som dokumentation af fotografiets betydning som kilde til familiens og privatlivets historie. Bogen er velskrevet – og skrevet på et sprog, der er umiddelbart tilgængeligt for alle. Den vil helt sikkert kunne interessere mange flere end faghistorikere. Frem for alt vil den kunne give udbytte for alle, der selv er amatørfotografer.

Svend Aage Andersen

Kai Christensen (red.): *Kammermusikforeningen i 125 år*. (Kammermusikforeningen af 1868, 1994). 585 s., 360 kr.

I Kammermusikforeningen afholder man ikke koncerter, men møder. Dem har der været over 3.000 af siden det første, der fandt sted den 5. december 1868. En gang om ugen holdes der møde, fortælles der i en pressemedde-

lelse, uanset forholdene. Den opmærksomme læser af den registrant, som bogen får 90 procents vedkommende består af, vil dog konstatere, at der gik over et halvt år mellem møde nr. 1892 og møde nr. 1893.

Hver eneste koncert med besætning og repertoire er anført, og det skulle angiveligt gøre det muligt at få overblik over, hvilke komponister der har været foretrukket gennem tiden. Det er nu knap så sikkert, for det forudsætter, at Kammermusikforeningen har været trendsætter, og det er tvivlsomt. Det er mere sandsynligt, at den symfoniske musik tegner tendensen. Tekstmæssigt er der ikke meget at komme efter. Asger Lund Christiansen skriver på 10 sider de sidste 25 års historie, mens Erling Blochs artikel fra 100-årsbogen 1968 er genoptrykt. Resten er registrant og registre. Men glemmes må det ikke, at bogen indeholder nogle pragtfulde farvegengivelser af danske kunstneres »musikalske« motiver, f.eks. Jørgen Roeds portræt af Frederik Rung fra 1869 og Otto Haslunds herlige »Koncert« fra 1887. På den måde er det blevet en meget smuk bog, trykt hos Poul Kristensen.

Ib Gejl

HISTORIEVIDENSKAB

Carsten Bach-Nielsen og Per Ingesman (red.): *Kirken af levende Stene. Den grundtvigske tradition i dansk kirkehistorieskrivning*. (ANIS, 1994). 239 s., 198 kr.

En arbejdsgruppe af århusianske kirkehistorikere har i denne bog sat sig for at analysere en væsentlig side af deres egne faglige forudsætninger, nemlig det, de kalder den grundtvigske tradi-

tion. Man har taget inspiration af faghistorikernes historiografiske interesse, ikke mindst som den udmøntede sig i »Dansk historiografisk projektgruppe«, der med udspring i 1970'ernes historiografiske 'bølge' i løbet af 1980'erne udarbejdede den fremstilling af historie-fagets historie, der skulle blive til bind 10 af Gyldendals Danmarkshistorie. Fra disse inspirationskilder har man også hentet begrebet om en faglig tradition.